

VERMEK

Sonra, varlıklı bir adam konuştu: 'Bize vermektan bahset.'

Ve o cevap verdi:

'Sahip olduklarınızdan verdiğinizde,
çok az şey vermiş olursunuz;
Gerçek veriş, kendinizden vermektir.

Çünkü sahip olduklarınız, yarın ihtiyacınız olabilir
diye saklayıp koruduğunuz şeylerden ibaret değil mi?

Ve yarın, kutsal şehre giden hacıları takip ederken, kemiklerini,
iz bırakmayan kumlara gömen fazla uyanık bir köpeğe ne getirebilir?

Ve ihtiyaç korkusu da, ihtiyaçtan başka bir şey değil midir?

Kuyunuz tamamen doluyken susuzluktan korkmak,
tatmin olamayan bir susuzluk göstermez mi?

Çok fazla şeye sahip olup, çok az verenler, bunu
gösteriş isteyen gizli arzuları için yaparlar
ki bu da armağanlarını yararsız kılar.

Ve bazıları vardır ki, çok az şeye sahiptirler ve hepsini verirler.
Bunlar hayata ve hayatın definesine inananlardır
ve kasaları hiç bos kalmaz.

Bazıları sevinçle verirler, bu sevinç onların ödülüdür.

Bazıları ise ıstırap içinde verirler ve bu acı onların vaftizidir.

Ve bazıları vardır ki, ne vermenin acısını hissederler,
ne sevinç ararlar, ne de bir erdemlilik düşüncesi taşırlar;

Onlar, su vadideki mersin ağacının kokusunu salışı gibi verirler.

Böyle kişilerin ellerinde Tanrı dile gelir ve
onların gözlerinden Tanrı, dünyaya gülümser.

İstendiği zaman vermek güzel bir davranış olabilir; fakat istenmeden, ihtiyacı hissederek vermek çok daha anlamlıdır.

Ve cömert olan için, verecek kimseyi aramak, veriş olayından daha fazla sevinç getirir.

Vermekten alıkoyacağınız herhangi bir şey olabilir mi?

Sahip olduğunuz her şey bir gün verilecektir.

Öyleyse şimdi verin ve vermenin hazzını mirasçılarınız değil siz yasayın..

Çoğunlukla söyle dersiniz:

'Vereceğim, ama hak edeni bulabilirsem.'

Ne koruluktaki meyve ağaçları böyle düşünür, ne de çayırdaki sürüler.

Onlar, saklandığında çürüyecek olanı, yasayabilsin diye verirler.

Herhalde kendisine günler ve geceler verilmesini hak eden bir kişi, sizden gelebilecek şeyleri de hak eder.

Ve hayat okyanusundan içmeye hak kazanmış bir insan, sizin küçük ırmağınızdan da bir bardak su alabilir.

Faydasından öte, kabul etmenin gerektirdiği cesarettten ve güvenden daha büyük bir değer var mıdır?

Ve siz kim oluyorsunuz da, onların göğüslerini yırtarak gururlarını korunmasızca ortaya seriyor, sonra da onların değerlerini örtüsüz ve gururlarını utanmasız olarak değerlendiriyorsunuz?

Önce kendinizi vermeye hak kazanmış ve verme olayında bir aracı olarak görün.

Çünkü gerçekte her şeyi veren hayattır
ve siz kendinizi bir verici olarak belirlediğinizde,
sadece bir tanık olduğunuzu unutuyorsunuz.

Ve siz alıcılar, ki hepiniz bu gruba dahilsiniz, ne kendinize
ne de size verene bir boyunduruk yüklememek için,
hiç bir minnet hissi taşımayın.

Bunun yerine, armağanları kanat yaparak,
verenle beraber yükselin;

Çünkü borcunuzu gereğinden fazla abartmak,
annesi özgür yürekli dünya,
babası evren olan cömertlik olgusundan
şüphe etmek demektir...'

Halil CİBRAN